

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1071/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114222031
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114222031.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: M. K., bytom Y., R. XX, zastúpeného I. N. N., advokátom so sídlom v V., I. námestie XX/X proti odporkyni: G. K., bytom F. XXX, zastúpenej Z. kanceláriou M., s.r.o., so sídlom H. XX, U., IČO: XX XXX XXX, o zrušenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. júla 2015, č.k. 16C/145/2014-57, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e.**

Odporkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vo výške 19,18 eur na účet jeho právneho zástupcu I. N. N., advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 260,29 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa I. N. N., advokáta, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporkyni domáhal zrušenia jeho vyživovacej povinnosti k odporkyni z dôvodu, že k 30.06.2014 ukončila odborné učilište, v štúdiu nepokračuje a už v letných mesiacoch 2014 vykonávala zárobkovú činnosť. Rozsudkom zo dňa 09.01.2015, č.k. 16C/145/2014-39 okresný súd prvým výrokom zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporkyni s účinnosťou od 02.10.2014 a druhým výrokom odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 50%. Druhý výrok nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 08.04.2015, č.k. 17Co/268/2015-51 dňa 20.05.2015. Právne vec súd prvého stupňa posúdil podľa § 142 ods. 1, § 150 ods.1 O.s.p. Uviedol, že zástupca navrhovateľa podaním doručeným súdu dňa 12.01.2015 špecifikoval jednotlivé úkony právnej služby v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., z ktorých mu súd priznal 3x po 151,05 eur (za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, za návrh na začatie konania zo dňa 01.10.2014, za účasť na pojednávaní dňa 09.01.2015), režijný paušál vo výške 24,47 eur (2x po 8,04 eur, 1x po 8,39 eur). Ďalej súd priznal právnemu zástupcovi navrhovateľa náhradu cestovného v celkovej výške 42,96 eur, pozostávajúcu z náhrady za stratu času na trase Ilava - Trenčín a späť (2x 13,98 eur) a z náhrady cestovných výdavkov v sume 15 eur (0,6 x 5,6 x 1,197)+(60 x 0,183). Súd nepriznal právnemu zástupcovi úkon - návrh na predbežné opatrenie, keďže nešlo o samostatné podanie, ale uvedený návrh tvoril súčasť návrhu vo veci samej. Ako účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia na uplatňovanie práva považoval súd úkony v celkovej výške 520,58 eur a keďže odporkyňa je povinná uhradiť trovy právneho zastúpenia v 50% výške, súd jej uložil túto povinnosť v sume 260,29 eur.

Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie odporkyňa. Navrhla, aby krajský súd uznesenie zmenil tak, že odporkyni bude uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhrada trov konania vo výške 73,55 eur za 3 úkony právnej služby po 26,56 eur, režijný paušál vo výške 24,47 eur a náhradu cestovného

vo výške 42,96 eur. Má za to, že v zmysle ust. § 205 ods. 2 , § 205a ods. 1 a § 221 ods. 1 O.s.p. rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že právny zástupca navrhovateľa podľa jej názoru pri výpočte trov právneho zastúpenia uviedol nesprávny výpočtový základ, z ktorého vypočítal hodnotu jedného úkonu právnej služby. Poukázala na ust. § 10 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z., podľa ktorého ustanovenia išlo o opakujúce sa plnenie, v ktorom prípade je možné presne určiť súčet hodnôt týchto plnení od podania žaloby do právoplatného zrušenia vyživovacej povinnosti , a to v trvaní 5 mesiacov. To predstavuje výpočtový základ pre výpočet tarifnej odmeny v sume 70 eur x 5 mesiacov = 350 eur, kde hodnota tarifnej odmeny dosahuje výšku 26,56 eur bez DPH a nie sumu 151,05 eur ako určil navrhovateľ.

K podanému odvolaniu navrhovateľ v písomnom vyjadrení uviedol, že námietky odporkyne považuje za nedôvodné a účelové. Je toho názoru, že súd správne vychádzal z toho, že v danom prípade išlo o opakujúce sa plnenie na čas neurčitý, nakoľko výživné opakujúcim sa plnením je aj v zmysle ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine. Uviedol, že v zmysle ust. § 10 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. sa za tarifnú hodnotu považuje výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby. Pri začatí poskytovania právnej služby nie je a nemôže byť zrejmé, ako dlho bude vyživovacia povinnosť trvať a či vôbec dôjde k jej zrušeniu, okrem toho, vyživovacia povinnosť mu bola určená v roku 1998 s tým, že termín jej zániku samozrejme určený nebol. Ak by súd vyživovaciu povinnosť z akéhokoľvek dôvodu nezrušil, táto by trvala naďalej, pričom jej zánik by mohol nastať aj v čase neskoršom ako o 5 rokov, napr. ak by odporkyňa začala navštevovať vysokú školu alebo iným spôsobom pokračovala v príprave na povolanie). Výživné je aj v zmysle uvedeného celkom zrejme opakujúcim sa plnením, stanoveným na neurčitý čas, rozhodne však dlhší ako 5 rokov. Výklad príslušných ustanovení vyhlášky, z ktorého pri odôvodnení odvolania vychádzala právna zástupkyňa odporkyne, považuje za nesprávny a v rozpore s ustálenou praxou súdov ohľadne výpočtu náhrady trov vo veciach zrušenia vyživovacej povinnosti. Žiadal uznesenie okresného súdu potvrdiť a zaviazat' odporkyňu k náhrade trov odvolacieho konania v sume 29,97 eur, pozostávajúcich z odmeny za jeden úkon právnej služby pri hodnote veci 260,29 eur a režijného paušálu 8,39 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné a napadnuté uznesenie okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

V danej veci z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom podaným na súd prvého stupňa dňa 02.10.2014 domáhal proti odporkyni zrušenia vyživovacej povinnosti z dôvodu, že táto je plnoletá, ukončila odborné učilište, nepokračuje v príprave na budúce povolanie, už počas leta bola zamestnaná na základe dohody o vykonaní práce a od 01.10.2014 podniká na základe živnostenského oprávnenia. Súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa vyhovel a rozsudkom zo dňa 09.01.2015, č.k. 16C/145/2014-39 zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporkyni s účinnosťou od 02.10.2014. Zároveň súd v zmysle ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 150 ods. 1 O.s.p. uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 50 % (v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 08.04.2015, č.k. 17Co/268/2015-51). V tejto časti nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť dňa 20.05.2015.

Odvolaním odporkyne napadnutým uznesením okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 260,29 Eur, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby po 151,05 eur, režijný paušál vo výške 24,47 eur a náhradu cestovného v celkovej výške 42,96 eur, čo je spolu suma 520,58 eur, z čoho 50% predstavuje uvádzaná suma 260,29 eur.

Je zrejmé, že súd prvého stupňa pri výpočte trov konania vychádzal z vyčíslenia trov právneho zástupcu navrhovateľa, ktoré boli súdu doručené dňa 12.01.2015. Trovy boli vyčíslené podľa § 10 ods. 3, § 13a ods. 1 v spojení s § 16 ods. 3,4, § 17 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Podľa § 10 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., ak je predmetom právnej služby opakujúce sa plnenie, tarifná hodnota sa určí súčtom hodnôt týchto plnení; ak ide o plnenie na čas dlhší ako päť rokov alebo o plnenie na čas neurčitý, tarifnou hodnotou je päťnásobok ročného plnenia.

Súd prvého stupňa v danom prípade správne určil tarifnú odmenu advokáta podľa § 10 ods. 3 citovanej vyhlášky za bodkočiarkou. Je potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nebolo rozhodnutie o vyživovacej povinnosti za konkrétne obdobie, ako nesprávne argumentuje odporkyňa v odvolaní, ale rozhodnutie o zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa k odporkyňi, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.12.2012, č.k. 31P/121/2012-27 (právoplatného dňa 22.01.2013), a to na neurčitý čas. V prípade, že by odporkyňa pokračovala v príprave na budúce povolanie, vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyňi by nepochybne naďalej trvala.

Krajský súd preto uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, keď okresný súd správne určil aj samotnú výšku náhrady trov konania, ku ktorej bola odporkyňa zaviazaná.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1, § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi v odvolacom konaní priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,18 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 260,29 eur (trovy 1.stupňového konania). Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 28.08.2015 v sume 10,79 eur (podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.), t.j. iba 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny zo sumy 21,58 eur, a nie v plnej sume ako si uplatnil zástupca navrhovateľa, režijný paušál (podľa § 16 ods. 3 citov. vyhlášky) vo výške 8,39 eur, čo je spolu uvádzaná suma 19,18 eur (10,79 + 8,39), ktorú sumu má odporkyňa povinnosť zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa Mgr. N. N., advokáta, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.